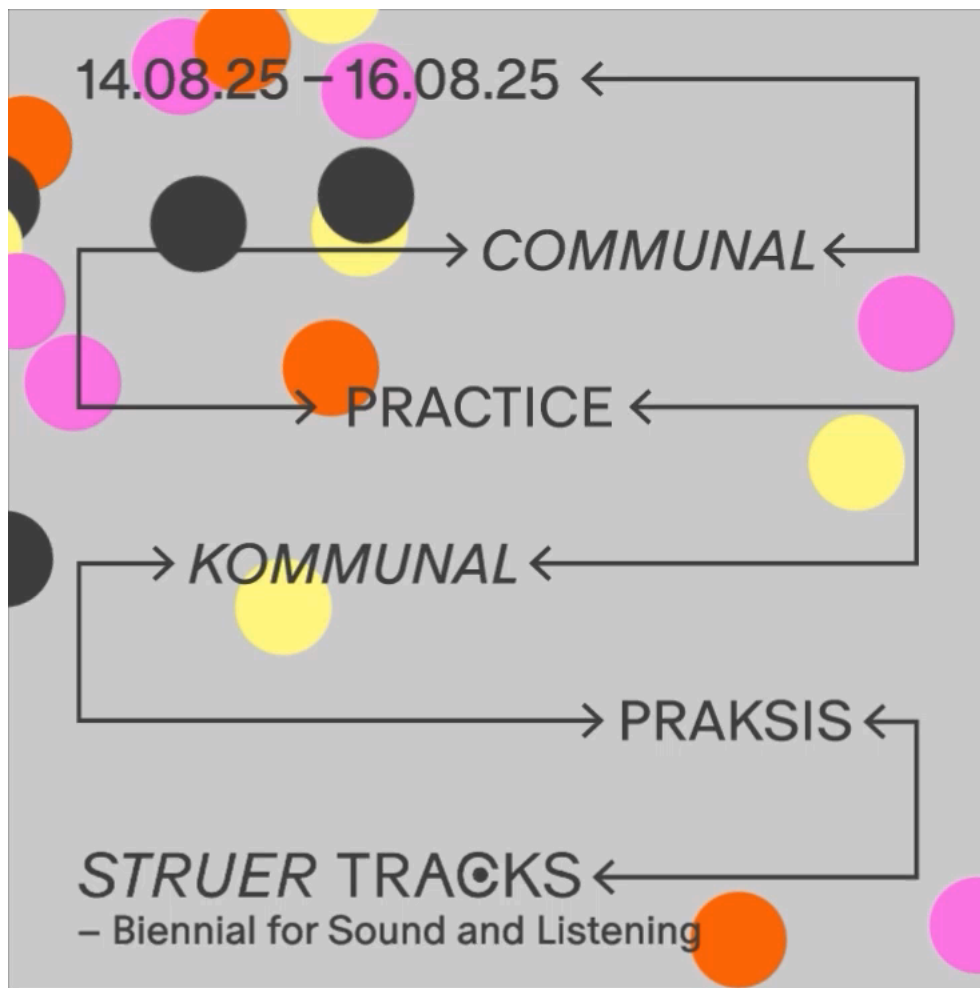

ARTMATTER

Anmeldelse

På oplevelsesvandring

Af
Rasmus Vestergaard
25. september 2013

Concentric Soundtrack, Anders Bojen & Kristoffer Ørum, 2013. Lydværket er installeret således, at det visuelt blander ind i havearkitekturen. (Foto: Jan Søndergaard)

Del

På Gl. Holtegaards Secret Garden II mødes natur, barokhave og samtidskunst igen. Og, det fungerer glimrende. Særligt hvis man søger oplevelsen og ikke en dybere dialog mellem barokken og vores samtid.

info

Nanna Debois Buhl

Mogens Møller

Anders Bojen & Kristoffer Ørum

Thomas Øvlisen

Lisbeth Bank

Henrik Plenge Jakobsen

Jesper Dalgaard

Anja Franke

Peter Callesen

HuskMitNavn

A Kassen

Kasper Sonne

Artiklen fortsætter efter annoncen

Annoncering på artmatter.dk

Samtidskunsten trives fint i Gl. Holtegaards barokhave. Det står klart efter at have set *Secret Garden II*, der er den anden udstilling i en række på tre. Udstillingen præsenterer 12 værker, hvoraf halvdelen er nye. De resterende har overvintret fra første show.

Dialog og oplevelse

Kodeordet for *Secret Garden II* er *oplevelse*. Vi guides til at se samtidskunsten på ny, i det fri. Værkerne – og egentligt også de udstillende kunstnere – opleves i et ganske andet lys, end hvis vi havde mødt dem i et traditionelt udstillingsrum.

Resultatet er fine dialogiske møder mellem haven og de installerede værker, idet dialogen etableres på et én til én-niveau, nemlig i udvekslingen mellem det enkelte værk og dets lokalitet. Udstillingen er ikke bundet sammen af en kuratorisk tematik eller lignende.

Grundtanken synes at være, at vi skal opdage værket på stedet frem for et samlet forløb i en udstilling.

Underfundighed

Flere af de nye værker formår at vække forundring ved at søge en stille, nærmest intim dialog med såvel haven som beskueren. Det gælder fx Nanna Debois Buhls poetiske *Havescener*, der udspiller sig langs havens centrale akse. Værket består af en fortælling, som man selv stykker sammen af tekstfragmenter, der er placeret langs akse. Balancen mellem bevægelsen langs akse og fortællingen er særdeles vellykket.

Havescener, Nanna Debois Buhl, 2013. Et af de poetiske skilte. (Foto: Jan Søndergaard)

The Construction Of A Memory Lost, Kasper Sonne, 2008/13. (Foto: Jan Søndergaard)

Og, bliver vi på denne akse, finder man lydværket af Anders Bojen og Kristoffer Ørum. Værket artikuleres gennem et sirenelignende lydbillede, der manifesteres som en fin og afdæmpet accent. For værket insisterer ikke på sit udtryk, det "larmer" ikke. Derimod er det tilpas "svagt" til, at mødet med værket forundrer. Vi stopper op, men kan udelukkende høre den messende sirene – visuelt er det ikke til stede.

Værket skærper vores sanser ved at pirre en trang til at forbinde lydbilledet med en fysisk form. Værket kan derfor ses som et mentalt soundtrack, der pejler en nysgerrighed, som vi kan have med i vores ophold og vandring i haven

At gribe ind i haven

Kasper Sonnes værk *The Construction Of A Memory Lost* har indbygget et yderst konkret ønske om dialog. Værket er såre simpelt: med en kniv kan man forevige sit besøg ved at snitte i træets bark.

En poetisk (og voldsom) interaktion, der trækker på et væld af romantiske og nostalgiske følelsesregistre – fra legen med kryptiske (kærlighedserklærende) udsagn til spændingen ved næsten at have udsagt en personlig sandhed i det offentlige rum. Blot en skam at værket er forvist til et træ, som næsten står udenfor haven.

Growing On Me, Peter Callesen, 2013. (Foto: Jan Søndergaard)

Ligeledes Peter Callesen forankrer sit værk solidt i haven.

Med værket *Growing On Me* digter Callesen videre på et af havens eksisterende elementer. Nærmere bestemt vender han symbolikken i en af havens ornamentale kanoner på hovedet.

Den traditionelle magtsymbolik har veget pladsen, da kanonen nu skyder med lilla blomster (og på denne tid af året grønne blade).

Selv om værket får én til at trække på smilebåndet, så kommer det i sin enkelhed til at virke en kende banal.

Et stykke fra de mere subtile og materialefascinerende værker vi ellers kender fra hans hånd.

"Værk"-værker

Andre værker synes i højere grad at være installeret med fokus på deres værk-præg. Det gælder fx Anja Frankes *Waste Service*.

Det visuelt stærke værk, et bord med et imponerende blåmalet testel, spiller flot sammen med havens og hovedbygningens arkitektur, men alligevel savner jeg den enkle styrke – og mere eksplicitte inddragelse af omgivelserne – der ellers kendetegner kunstnerens udendørsinstallationer.

Waste Service, Anja Franke, 2012. (Foto: Jan Søndergaard)

Også Mogens Møller har skabt værker, der ville have stået skarpere i konteksten end den ellers fine *Venus*, som han deltager med. Bronzeskulpturen kommer til at virke en smule isoleret, muligvis fordi værket er mere "klassisk" figurativt end de øvrige værker, men også pga. dets placering. På trods af at *Venus* danner et smukt point de vue for en af havens ydre akser, har skulpturen vanskelig ved at etablere et effektivt samspil med den plæne og de åbne omgivelser, der er tildelt den.

Fra første omgang

Fra sidste år byder *Secret Garden II* på glædelige gensyn med flere fine værker. Fra Lisbeth Banks konceptuelle bistader, HuskMitNavns to-dimensionelle rokokofigurer og A Kassens brostensværk *Cobblestone* til storskalaværkerne af Henrik Plenge Jakobsen og Jesper Dalgaard.

WDBFGWTD, Thomas Øvlisen, 2012/13. (Foto: Jan Søndergaard)

En egentlig forvandling er der sket med Thomas Øvlisens installation *WDBFGWTD* – der består af et stort kloakrør dækket af jord og bevoksning i siderne, mens der inde i røret er henslængt et par klapstole ved et bildæk.

Sidste år virkede det lidt spinkelt, men i år har det ændret karakter. Det er interessant at se, hvorledes vind, vejr og ukrudt har gjort sit til, at værket nu har den trashede fylde og intensitet, som det manglede.

Dialogen mellem havens (historiske og symbolske) trimmede natur og det snaskede "ikke-sted", som værket skaber, er glimrende.

Tættere på en helhed

Secret Garden II byder på en rigtig fin oplevelse af kunst i det fri. Det nye kuld af værker har givet udstillingen et mere poetisk præg, da flere af værkerne spiller op til haven og naturen uden at nødvendigvis at ville skabe sammenstød.

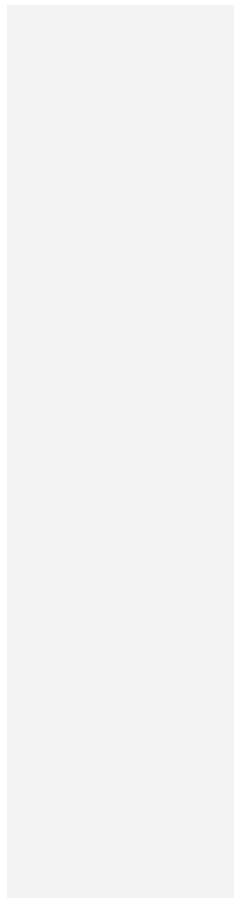
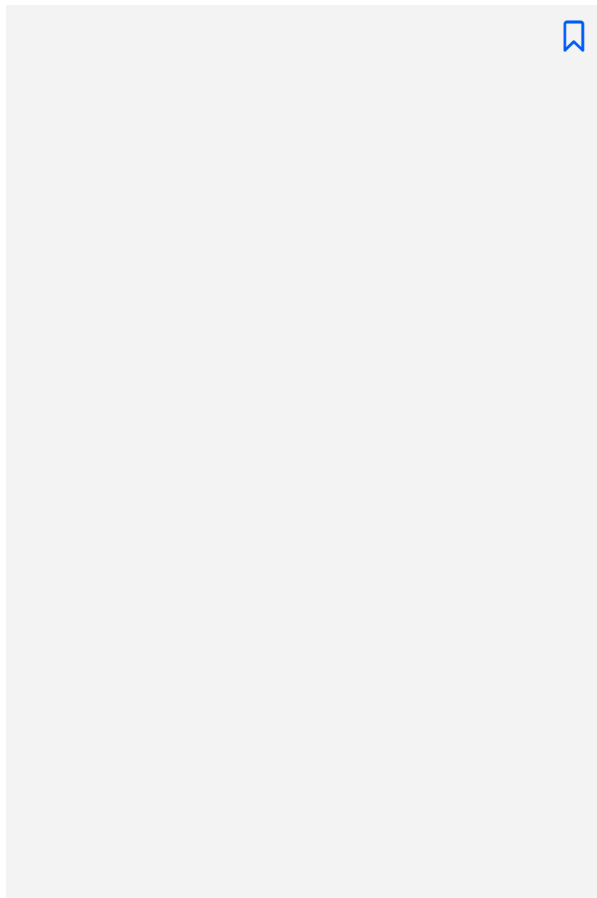
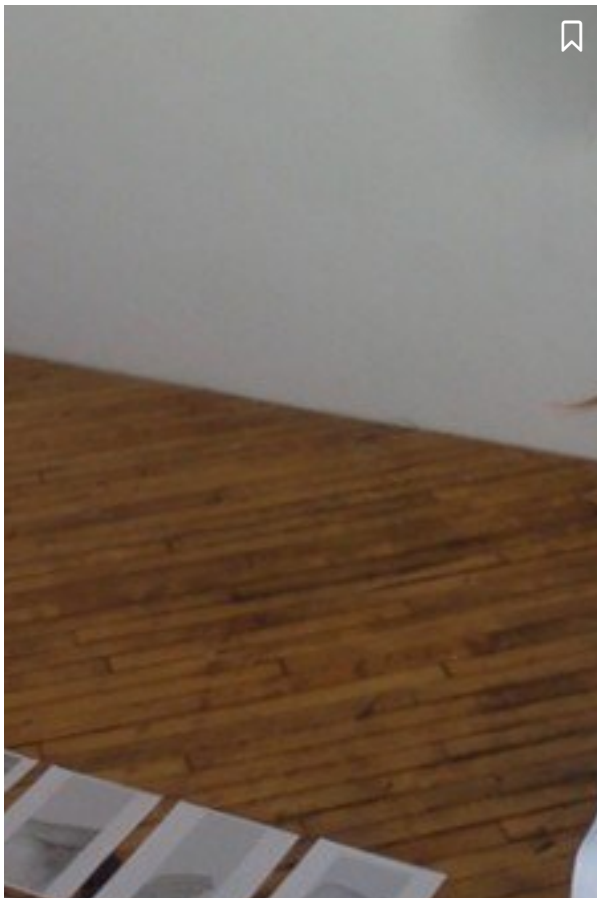
Ikke desto mindre og på trods af værkernes kvalitet står man tilbage med en fornemmelse af, at *Secret Garden* ikke udnytter sit kunstneriske potentiale. For denne version II er som den første stadig afprøvende i forhold til anvendelsen af haven som udstillingsrum.

Det kunne have været interessant at se en klarere stillingtagen til barokhaven og ikke mindst dens oprindelige idegrundlag. Fx i form af et bud på vor tids syn på verden i relation til det monokulturelle verdenssyn, som udtrykkes i 1700-tals haven. Med en mere ambitiøs og spørgende kuratorisk linje kunne det hele have fået et nyk opad.

Fakta

Relaterede profiler

Nanna Debois Buhl

Mogens Møller

Anders Bojen & Kristoffer

Nanna Debois Buhl er født i 1975. Hun er uddannet fra Det Kongelige Danske Kunstakademi i 2006 og har deltaget i The Whitney Independent Study Program i New York 2008-09. Bor og arbejder i København og New York.

📍 København

Artiklen fortsætter efter annoncen

Annoncering på artmatter.dk

Home

Journal

Guide

Live

Om

Annoncering
Kontakt

Nyhedsbrev

Få tilsendt vores inspirerende nyhedsbrev, hvor vi oplyser om kunstneriske events, ferniseringer, udstillinger.

Email

→ Send

Copyright © 2025 — All rights reserved

